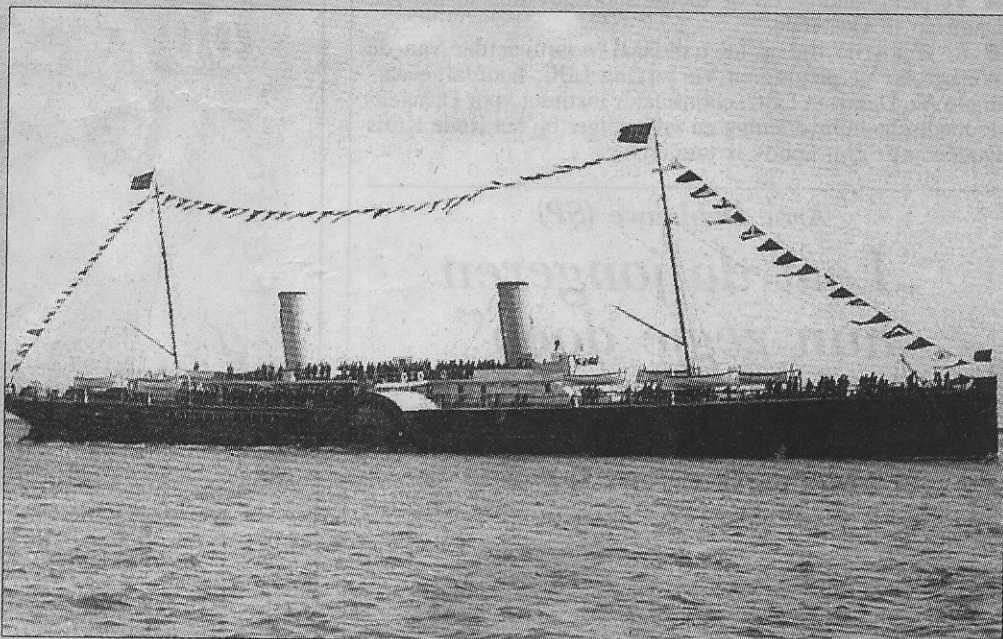

Het postverkeer van weleer

De jongste tijd ziet men de Dienst der Posterijen evolueren tot een *bedrijf* met veel neventaken. Een moment om even met weemoed terug te denken aan de Post van weleer.

Een postpakketboot, zoals de maalboot ook werd genoemd, op weg tussen Oostende en Dover (1902).

Er was een tijd dat de postbedeling zeven dagen op zeven gebeurde, want er verschenen vroeger ook kranten op zondag. Slechts één dag per jaar verschenen geen dagbladen en dat was op 2 januari, want op nieuwjaarsdag hadden de persen stilgelegen.

Postpakketschepen

In die periode kregen de postbodes de eerste dagen van het nieuwe jaar op de meeste plaatsen een flinke *stuiver* toegestoken. Voor sommigen betekende dit een soort 13de maand.

Het was de tijd dat de *triage* nog in het oud station gebeurde, langs de kant van de toenmalige Stationsstraat, nu Perronstraat. Vele cafeetjes in de omgeving deden toen goede zaken met de facteurs de de hele nacht doorwerkten.

In Oostende werd de post

van en naar Engeland aangebracht met maalboten, de officiële postpakketschepen, meest bekend als *les mallepostes*. Als een schip vertrok of aankwam ging een postbode mee aan boord om er nog de laatste brieven te sorteren, bestemd voor Engeland of voor België. Post werd ook vervoerd per trein; heel veel treinstellen beschikten destijds over een postwagen,

waarin een postbediende de *triage* deed.

Rond de eeuwwisseling was er een reeks prentkaarten met gedrukte postzegel te koop, zoals men nu nog de *gele briefkaarten* kent.

Die kaarten, intussen 100 jaar oud, waren toen alleen te koop op de maalboten en in het postkantoor van Oostende. Het zijn nu zeldzame collectiestukken.

Een der beste ter wereld

Vandaag heeft de telefoon, de fax en het internet veel van de werking van de posterijen overgenomen. Terwijl vroeger de Belgische posterijen tot de beste van de wereld behoorden. Een voorbeeld ter staving. Rond de jaren 50 vroeg een stadhuisambtenaar om 8 u.30 schriftelijk een document aan bij het Provinciaal Bestuur in Brugge. De bode bracht de brief om 9 u.30 naar de Post. De verzending vertrok richting binnenland om 10 u.30. Het Provinciaal Bestuur ontving de brief om 11 u. met de laatste voormiddagpost. Om 14 u. vertrok het gevraagde document richting Oostende. Het kwam om 15 u. aan in het sorteercentrum van Oostende en de namiddagbedeling van de Post bezorgde de brief ten stadhuis om 15 u.30. Om 16 u. belandde het document op het bureau van de stadsambtenaar. Dit verhaal van Fernand Baete, afdelingschef van de dienst secretariaat, is ons altijd bijgebleven. We mochten toen zeker fier zijn op onze Post.

Het oud station van Oostende met links het sorteercentrum van de Post (1905).

Al deze herinneringen behoren nu tot een ver verleden.